

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

‘Ογδοος ό χρόνος είναι
κι’ έδρα πάλιν αι ‘Αθήναι.

Χίλια όκτακόσμηκι’ έννενήντα ένα,
πάντα κάθε χρόνο τά συνειθισμένα.

Τών θρών μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

‘Ο Ρωμής την εβδομάδα — μόνον μία φορά θά βγαίνει,
κι’ όταν έχω ένσυνάδα — κι’ όποτε μου κατεύθιναι.
Συνδρομητάς θά δίγωμαι — γιατί λεπτά δέν έχωμαι,
και ‘στών ‘Αθηνών την πόλιν — και εις την άλλοδακτην,
και εις την ‘Ελλάδα όλην — δίχως νάξια κι’ έντροπικην.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — πράγμα δώδεκα και μόνο.

γιά τά ένα όμοια μέρη — δεκαπέντε και ‘τό χρι.
Κι’ ένς φύλλο έν κρατίς — έντις συνδρομητής,
κι’ όποιος τόν παρ’ δέν δίδει — θά τόν φάη ματρο ειδή.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ’ εθθείας προς έμέ.
Γιά τή σάρα και τή μέρα — κάθε φύλλο μία δεκάρα.

Τού μηνός Δεκεμβρίου έβδόμη
κι’ ή Βουλή ορατεύεται άκόμη.

Πούττω τρακόσα τίσσερα κι’ έξήντα λογαριαζώ
και κινύτσωρα μέσ ‘στη Βουλή γιά ζεστασιά σωριζώ.

‘Ο Ουδωράκης οίκουράν κι’ έν πυρετώ παραληρών.

Αυτό τό Νομοσχέδιον περί καπνού με κάνει
νά χάσω τά πασχάλα μου, νά χάσω τά νερά μου,
γιά αυτό έλώδης πυρετός και τούρτουρας με πιάνει
και τόσαις ‘μέραις καθόμαι κλειστός ‘στην κάμαρά μου.
Γιά αυτό τό Νομοσχέδιον ό κόσμος άλαλάζει,
γιά αυτό τό Βουλευτήριον πρό ημερών σχολάζει.

Αυτό τό Νομοσχέδιον μου ‘πήρε τό κεφάλι
κι’ ‘ίσως δουλειάς μέσ ‘στη Βουλή με φούνταις νά μου βγάλη,
αυτό τό Νομοσχέδιον τό περιμένουν τόσοι
καθένας όπως άγαπή νά μου τό διορθώση,
αυτό τό Νομοσχέδιον γραμμένον με σπουδήν
καθώς τόν ρούφνο θά γενή τού Χόντζα - Ναστραζόιν.

Γιά αυτό τό Νομοσχέδιον δέν ξέρω τί νά κάνω,
γιά αυτό μονάχα ‘μάλλωσα και με τόν Καραπάνο,
αυτό τό Νομοσχέδιον παραπολύ μου ‘κόστισε,
αυτό τό Νομοσχέδιον ‘στό τίλος με άρρώστησε,
και μέσα ‘στην άρρώστηχ μου ζαλλίζομαι μ’ έκείνο
και με ποτίζουν οι γιαιτροί άδιάκοπα κινίνο.

Αυτό τό Νομοσχέδιον . . . την εύλογιά θά βγάλω . . .
αυτό τό Νομοσχέδιον . . . άς πώ κινίνο κι’ άλλο . . .
αυτό τό Νομοσχέδιον . . . σύ πού ‘μιλείς πέρθς είσαι ;
αυτό τό Νομοσχέδιον . . . νά ! νά ! βοή ή πόλις . . .
αυτό τό Νομοσχέδιον . . . την πόρτα, Γιάννη, κλείσε,
και τό σεντόνι μου τραβή γνωστός μου καποπόλης.

Αυτό τό Νομοσχέδιον σ’ όρα κακή τό ‘γέννησα,
όικα φορές τό έλουσα και είκοσι τό ‘κτίνασα,
μ’ αυτό τό Νομοσχέδιον κακή δουλειά μου τρέχει
κι’ ός κυτάζω τάρβρα του και διορθώσις κάνω
αυτό τό άφελότιμος διερωμά δέν έχει
κι’ άδικως τό μέλιανι μου και τό μαλάό μου χάνω.

Αυτό τό Νομοσχέδιον . . . γουργουρητά με πιάνουν . . .
έν έπαγα τά λάχανα μ’ κι’ άχυρα δέν τρώγω . . .
αυτό τό Νομοσχέδιον . . . οι καποπόλαι εθώνουν . . .
φέρτε με ‘στό παράθυρο νά βγάλω ένα λόγο,
Αυτό τό Νομοσχέδιον . . . μακραν, βαρβέρων πλήθη . . .
πομφύλις ήτο κι’ έσκασι, καπνός και διελύθη.

